குடும்ப விளக்கு

இரண்டாம் பகுதி விருந்தோம்பல்

புரட்சிக் கவிஞர்

பாரதிதாசன்

செந்தமிழ் நிலையம்

இராமச்சந்திரபுரம்,

திருச்சி ஜில்லா.

முதற் பதிப்பு 1944
இரண்டாம் பதிப்பு 1945
மூன்றும் பதிப்பு 1947
நான்காம் பதிப்பு 1948

விலை அணா 10

விற்பனை உரிமை:
பாரி நிலையம்
59. பிராட்வே,
சென்னை.

கவிஞரின் நூல்கள்

1. அழகின் சிரிப்பு
2. நல்ல தீர்ப்பு
3. காதல் நினைவுகள்
4. எதிர்பாராத முத்தம்
5. குடும்ப விளக்கு (முதற் பகுதி)
6. இசையமுது
7. இருண்ட வீடு
8. பாண்டியன் பரிசு
9. பாரதிதாசன் கவிதைகள்
10. இரணியன்
11. குடும்ப விளக்கு (இரண்டாம் பகுதி)

குடும்ப விளக்கு

கவிஞர் கருத்து

"குடும்ப விளக்கு" முதற் பகுதியின்கண் நல்லதோர் குடும்பத்தின் ஒருநாள் நிகழ்ச்சி குறிக்கப்பெற்றிருந்தது. ஆயினும் அற்றைநாள் விருந்தினர் வரவில்லை.

*　　*　　*

இவ் விரண்டாம் பகுதியின்கண் விருந்து வந்தது குறிக்கப் பெற்றுள்ளது.

*　　*　　*

முதற் பகுதியின் நிகழ்ச்சிக்கும், இந்நிகழ்ச்சிக்கும் இடையில் எவ்வளவு நாள் சென்றிருக்குமோ எனில் ஏறக்குறைய இரண்டாண்டுகள் என்க. இப்பகுதியில் வீட்டின் முதியோர் தள்ளாமை அடைந்துள்ளனர். குடும்பத் தலைவர்களுக்குத் தம் பிள்ளையின் காதல் உள்ளம் புலனாகிறது.

*　　*　　*

திருமுன் படைத்தல்

இற்றைக்கு முப்பதாண்டின் முன் தொடங்கியே தனித் தமிழில் நூல் எழுதிக்காட்டியும், தனித்தமிழே வேண்டும் எனும் கருத்தை ஊட்டியும், வரும் நிறை தமிழ் ஆய்ந்தார் மறைமலை யடிகளின் திருமுன் இதைப் படைக்கின்றேன்.

—பாரதிதாசன்

எங்கள் கருத்து

"குடும்ப முன்னேற்றமே நாட்டின் முன்னேற்றம், நல்ல குடும்பம் ஒரு பல்கலைக் கழகம்" இவை நம் கவிஞரின் கருத்து. இந்தக் கருத்துக்கு எடுத்துக்காட்டாக கவிஞர் அவர்களின் குடும்பம், முன்னேற்றம் நிறைந்த பல்கலைக் கழகமாக விளங்குகிறது.

'குடும்ப விளக்கு' முதற் பகுதி தோன்றுவதற்குக் காரணமே கவிஞர் தம் அருமை மகள் திருமதி சரசுவதி தான்!

முதற் பகுதி குடும்பப் பண்பை விளக்குவது; இந்த இரண்டாம் பகுதியில், விருந்தினர்களை வரவேற்று விருந்தோம்பும் முறையும், இல்லத்தலைவரின் இளமை நினைவுகளும், எதிர்காலத் தலைவரின் காதலும், மற்றும் வாழ்க்கைப்பண்பும் காணப்படுகின்றன. கவிஞரின் கவியமுதைப் பற்றி நாம் சொல்ல வேண்டுவதில்லை. தமிழ் மக்கள் அளித்த வரவேற்பால் இது நான்காம் பதிப்பாகிறது.

குடும்ப விளக்கை இயற்றிய நம் கவிஞர் அவர்களுக்கும், அவர் தம் அருமை மகளார்க்கும் தமிழ் நாட்டினர் சார்பாக நன்றி செலுத்துகிறோம்.

செந்தமிழ் நிலையம்

குடும்ப விளக்கு

இரண்டாம் பகுதி விருந்தோம்பல்

அன்பு மணவாளன் ஆன வுணவருந்திப்
பின்பு, மனைவி தந்த பேச்சருந்தித்—தன்புதுச்
சட்டை யுடுத்துத் தனிமூ விரற்கடையில்
பட்டை மடித்த படியணிந்து—வட்டநிலைக்
கண்ணாடி பார்த்துக் கலைந்த முடியொதுக்கி
"கண்ணேசெல் கின்றேன் கடைக்" கென்றான்—
[பெண்வாய்க்
கடைவிரித்துப் புன்னகைப்புக் காட்டி "நன்" றென்றாள்
உடைவிரித்துத் தோள் சாய்த்துக் கொண்டே—நடை
[விரித்தான்

* * *

தன்னருமை மக்கள் தமிழ்க்கழகம் தாம்செல்லப்
பின்னரும்ஐ யன்செல்லப் பெண்ணரசி—முன்சுவரில்
மாட்டி யிருந்த மணிப்பொறி "இரண்டென்று"
காட்டி யிருந்ததுவும் கண்டவளாய்த்—தீட்டிச்
சுடுவெயிலில் காயவைத்த சோளம் துழவி
உடல்நிமிர்ந்தாள் கண்கள் உவந்தாள்;—நடைவீட்டைத்
தாண்டி வரும்விருந்தைத் தான் கண்டாள் கையேந்திப்
பூண்ட மகிழ்வால் புகழேந்தி—வேண்டி,
வருக! அம் மாவருக! ஐயா வருக!
வருக! பாப்பா தம்பி யென்று—பெருகன்பால்
பொன்துலங்கு மேனி புதுபெருகு கொள்ள, முகம்
அன்றலர்ந்த செந்தா மரையாக—நன்றே
வரவேற்றாள்; வந்தவரின் பெட்டி படுக்கை

அருகில் அறைக்குள் அமைத்தாள்—விரைவாக
அண்டாவின் மூடி அகற்றிச்செம் பில்தண்ணீர்
மொண்டுபுறந் தூய்மை முடிப்பிரென்று—விண்டபின்
சாய்ந்திருக்க நாற்காலி தந்தும்வெண் தாழையினால்
வாய்ந்திருக்கும் பாய்விரித்தும் மற்றதிலே—ஏய்ந்திருக்க
வெள்ளையுறை யிட்டிருக்கும் மெத்தைத் தலையணைகள்
உள்ளறையில் ஓடி யெடுத்துதவி—அள்ளியே,
தேன்குழலும் உண்ணத் தெவிட்டாத பண்ணியமும்
வான்குழலாள் கொண்டுவந்து வைத்தேகி—ஆன்கறந்த
பாலும் பருகும் படிவேண்டி வெற்றிலைக்கு
நாலும் கலந்து நறுக்கியகாய்—மேலுமிட்டுச்
செந்தாழை, பல்பூக்கள் பச்சையொடு சேர்கண்ணி
வந்தாள் குழல்சூட்டி மற்றவர்க்கும்—தந்துபின்,
நின்றகண் ணாடி நெடும்பேழை தான்திறந்
தின்று மலர்ந்த இலக்கியங்கள்—தொன்றுவந்த
நன்னூற்கள் செய்தித்தாள் நல்கி, "இதோ வந்தேன்"
என்று, சமைக்கும் எதிர் அறைக்குள்—சென்றவளை

* * *

வந்தோர்கள் கண்டு மலர்வாய் இதழ்நடுங்க
எந்தாயே எந்தாயே யாமெல்லாம்—குந்தி
விலாப்புடைக்க வீட்டில்இந்த வேளையுண வுண்டோம்
பலாப்பழம்போல் எம்வயிறு பாரீர்—நிலாப்போலும்
இப்போதும் பண்ணியங்கள் இட்டீர் அவையுமுண்டோம்
எப்போது தான் அமைதி, என்றுரைக்க—"அப்படியா
சற்றே விடைதருவீர் தங்களருந் தோழர்தமைப்
பெற்றெடுத்த என்மாமன் மாமியர்பால்—உற்றசெய்தி
சொல்லிவரு வேன்" என்றுதோகை பறந்தோடி
மெல்ல "மா மாமாமி வில்லியனூர்ச்—செல்வர்திரு
மாவரச னும் மலர்க்குழலி அம்மாவும்
நாவரசும் பெண்ணாள் நகைமுத்தும்—யாவரும்
வந்துள்ளார்" என்றுரைத்தாள் மாமனார் கேட்டவுடன்

வந்தாரா? மிக்க மகிழ்ச்சியம்மா—வந்தவரைக்
காணவோ கண்டு கலகலெனப் பேசவோ
வீணவா உற்றேன் விளைவதென்ன?—நாணல்
துரும்பென்றும் சொல்லவொண்ணு என்றன் உடம்பை
இரும்பென்று எண்ணுகின்றுய் நீயும்—திரும்பிப்போய்க்
கேட்டுக்கொள் நான் அவரை மன்னிப்புக் கேட்டதாய்
வீட்டுக்கு வந்த விருந்தோம்பு!—நாட்டிலுறு
நற்றமிழர் சேர்த்தபுகழ் ஞாலத்தில் என்னவெனில்
"உற்ற விருந்தை உயிரென்று—பெற்றுவத்தல்"
மோந்தால் குழையும் அனிச் சம்பூ முகமாற்றம்
வாய்ந்தால் குழையும் வருவிருந்தென்—றுய்ந்ததிரு
வள்ளுவனுர் சொன்னுர் அதனைநீ எப்போதும்
உள்ளத்து வைப்பாய் ஒருபோதும் தள்ளாதே
ஆண்டு பலமுயன்றே ஆக்குசுவை ஊண் எனினும்
ஈண்டு விருந்தினர்க்கும் இட்டுவத்தல்—வேண்டுமன்றே?
வந்தாரின் தேவை வழக்கம் இவை அறிய
நந்தா விளக்குன்றன் நல்லறிவே!—செந்திருவே
இட்டுப்பார் உண்டவர்கள் இன்புற் றிருக்கையிலே
தொட்டுப்பார் உன்நெஞ்சைத் தோன்றுமின்பம்!-கட்டிக்
கரும்பென்பார் பெண்ணைக் கவிஞரெலாம், வந்த
விருந்தோம்பும் மேன்மையினு லன்றே?—தெரிந்ததா?
என்றுரைக்க, மாமி இயம்பலுற்றுள் பின்னர்

* * *

முன்வைத்த முத்துத் தயிரிருக்கும். பின்னறையில்
வெண்ணெய் விளாங்காய் அளவிருக்கும்—கண்ணே,
மறக்கினும் அம்மாவென் றழைத்து மடிப்பால்
கறக்கப் பசுக்காத் திருக்கும்—சிறக்கவே
சேலத்தின் அங்காடிச் சேயிழையார் நாள்தோறும்
வேலைக் கிடையில் மிகக்கருத்தாய்த்—தோலில்
கலந்த சுளைபிசைந்து காயவைத்து விற்கும்
இலந்தைவடை வீட்டில் இருக்கும்—மலிந்துநீர்

பாய்நாகர் கோயில் பலாச்சுளையின் வற்றலினைப்
போய்நீபார் பானையிலே பொன்போலே!—
தேய்பிறைபோல
கொத்தவரை வற்றல் முதல் கொட்டி வைத்தேன்.
கிள்ளியே
வைத்தவரை உண்டுபின் வையாமைக் குத்துன்பம்
உற்றிடச்செய் ஊறுகாய் ஒன்றல்ல கேட்பாய்நீ
இற்றுத்தேன் சொட்டும் எலுமிச்சை!—வற்றியவாய்
பேருரைத்தால் நீர் சுரக்கும் பேர்பெற்ற நாரத்தை!
மாரிபோல் நல்லெண்ணெய் மாறாமல்—நேருறவே
வெந்தயம் மணக்க அதன் மேற்சாயம் போய்மணக்கும்
உந்துசுவை மாங்காயின் ஊறுகாய்—நைந்திருக்கும்
காடி மிளகாய் கறியோடும் ஊறக்கண்
ணுடியிலே இட்டுமேல் மூடிவைத்தேன்—தேடிப்பார்!
இஞ்சி முறைப்பாகும் எலுமிச்சை சார்பாத்தும்
பிஞ்சிக் கடுக்காய் பிசைதுவக்கும்—கொஞ்சமா?
கீரை தயிர் இரண்டும் கேடு செயும் இரவில்!
மோரைப் பெருக்கிவிடு முப்போதும்—நேரிழையே
சோற்றை அள்ளுங்கால் துவள்வாழைத் தண்டில்உறும்
சாற்றைப்போலேவடியத் தக்கவண்ணம்—ஊற்று
நெய்யை!
வாழை இலையின் அடி உண்பார் வலப்புறத்தில்
வீழவிரித்துக் கறிவகைகள்—சூழவைத்துத்
தண்ணீர்வெந் நீரைத் தனித்தனியே செம்பிலிட்டு
வெண்சோறிடுமுன் மிக இனிக்கும்—பண்ணியமும்?
முக்கனியும் தேனில் நறுநெய்யில் மூழ்குவித்தே
ஒக்கநின்றே உண்டபின் சோறிட்டுத்—தக்கபடி
கேட்டும் குறிப்பறிந்தும் கெஞ்சியும் மிஞ்சுமன்பால்
ஊட்டுதல் வேண்டும்தாய்போல் ஒண்டொடியே—
கேட்டுப்போ
எக்கறியில் நாட்டம் இவர்க்கென்று நீயுணர்ந்தே
அக்கறியை மேன்மேலும் அள்ளிவை—விக்குவதை

நீமுன் நினைந்து நினைப்பூட்டு நீர் அருந்த !
ஈமுன்கால் சோற்றிலையில் இட்டாலும்—தீமையம்மா !
பாய்ச்சும் பசும்பயற்றுப் பாகுக்கும் நெய்யளித்துக்
காய்ச்சும் கடிமிளகு நீருக்கும்—வாய்ப்பாகத்
தூய சருகிலுறு தொன்னை பல வைத்திடுவாய்
ஆயுணவு தீர்ந்ததே அவர்எழுமுன்—தாயே,
அவர் கைக்கு நீர்ஏந்தி நெய்ப்பசை யகற்ற
உவர்க்கட்டி தன்னை உதவு—துவைத்ததுகில்
ஈரம் துடைக்கஎன ஈந்து, மலர்ச் சந்தனமும்
ஓரிடத்தே நல்கியே ஒள்இலைகாய்—சேரவைத்து
மேவிசிறி வீசுவிப்பாய் மெல்லியலே ! என்றுரைத்தாள்

* * *

கால்வலியும் காணுக், கனிமொழியாள்—வேல்விழியை
மிக்க மகிழ்ச்சி தழுவ விடைபெற்றுத்
தக்க விருந்தினர்பால் தான்சென்றே—ஒக்கும்·என்
அன்புள்ள அம்மாவே, ஐயாவே, அம்முதியோர்
என்புமெலிந்தார் எழுந்துவரும்—வன்மையில்லார்
திங்களை அல்லி அரும்பு வந்து தேடாதா
தங்கப் புதையல் எனில் தங்குவதோ—இங்கேழை ?
பெற்றபொழுதன்பால் பெற்றாள்தன் பிள்ளையினைப்
பற்றி அணைத்து முகம் பார்க்க அவா—முற்றாளா ?
தாய்வந்தாள் தந்தைவந்தான் என்றுரைக்கத்
தான்கேட்டால்
சேய்வந்து காணும் அவாத் தீர்வானோ—வாயூறிப்
போனாரே தங்களது பொன்வருகை கேட்டவுடன்
ஊன்உறுதியில்லை உமைக்காணக்—கூனி
வர இயலாமைக்காக மன்னிப்புத் தாங்கள்
தர இயலுமா என்று சாற்றி—வருந்தினர்
என்றுரைத்தாள் இல்லத்தலைவி. இது கேட்டு,

"நன்றுரைத்தீர் நாங்கள்போய்க் காணுகின்றோம்
என்றுரைத்தார்
அன்புவிருந்தினர்கள் அங்குவருவதனைத்
தன்மாமன் மாமியார்பால் சாற்றியே—பின்னவர்
அறையை மிகத்தூய்மை ஆக்கி, அமர
நிறையநாற் காலி நெடும்பாய்-உற அமைத்துச்
செல்லுக!நீர்" என்றுரைத்தாள் செல்வி, விருந்தினர்கள்
செல்லலுற்றார் சென்றேவணக்கமென்று—
சொல்லலுற்றார்

* * *

வந்த விருந்தினர்க்கு வாழ்த்துரைத்துக் கையூன்றி
நொந்த படியெழுந்தார் நோய்க்கிழவர்- அந்தோ
படுத்திருங்கள் ஐயா, படுத்திருங்கள் அம்மா
அடுத்திருந்து பேசல் அமையும்-கடற்கிணையாம்
ஆண்டுபலவும் அறமே புணையாகத்
தாண்டி, உழைத்தலுத்துத் தள்ளாமை-ஈண்டடைந்தீர்!
சென்றநாள் என்னும் செழுங்கடலில் மாப்புதுமை
ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் உருக்காட்டிப்-பின்மறையக்
கண்டிருந்த தங்கள் அடிநிழலில் காத்திருந்து
பண்டிருந்த செய்தி பருகோமோ-மொண்டு மொண்டு!

* * *

வில்லியனூர் விட்டு விடியப் புறப்பட்டோம்
மெல்ல நடக்கும்வெள்ளை மாட்டினால்-தொல்லை!
கறுப்புக்குத் தக்கதாய்க் காளையொன்று வாங்கப்
பொறுப்புள்ள ஆளில்லை! பூட்டை-அறுத்தோடி
மூலைக் குளத்தண்டை முள்வேலந் தோப்பினிலே
காலைப் பரப்பியது கண்டுபின்—கோல் ஒடித்துக்
காட்டிப் பிடித்து வந்து வண்டியிலே கட்டிநான்
ஓட்டிவந்தேன்! இங்கே உயர்வான-நாட்டுப்
புடவை பல தேவை அதனால் புதுவைக்
கடைகளிலே வாங்கக் கருதி-உடன் வந்தேன்
என்றுரைத்துப் பின்னும் இயம்புகையில் அவ்விடத்தில்

நின்றிருந்த வீட்டின் நெடுந்தலைவி-நன்றே
விருந்துவந்த பெண்பால் விரும்பிய வண்ணம்
இருந்தொருபால் பேசி இருந்தான்-பொருந்தவே
நாவரசும் மூத்தாள் நகைமுத்தும் வீதியிலே
பூவரச நிழலிலே போய் அமர்ந்தார்-மாவரசர்
தம்சேதி கூறிப்பின் தங்களுடல் முன்னைவிடக்
கொஞ்சம் இளைப்பென்று கூறிடவே-மிஞ்சாமல்
இன்னும் இருக்குமோ இளமைப் பருவந்தான்?
என்று கிழவர் இயம்பலுற்றார்—இன்றைக்கு
முன்புதைத்த சட்டைக்கு மூன்றிலொன்றுதான் உடம்பு
முன்புதைத்த மூங்கில்தான் என் என்பு-மின்னுதளிர்
மாவிலைபோல் மேனி வளவளத்துப் போயிற்றே
பாவில் ஐந்துபாடி மகிழுதற்கும்-நாவிலையே
மாடிப்படியேறும் வாய்ப்பில்லை பேரர்களை
ஓடி அணைக்க உறுதியில்லை-தேடிவரும்
தங்களைப் போன்றார்க்குத் தக்கவரவேற்பளித்தே
அங்கிங்கழைத்தேக ஆர்வமுண்டு-நுங்கின்
இளகல் உடலால் இயலுமா! வில்லின்

* * *

வளைவுதனை நாணல் வகுப்பர்-வளைவுடலை
நாளன்றோ ஆக்கிற்று நாம் என்செய்வோம் அந்த
நாளில் இளமை நலத்தை இந்-நாளில்
நினைத்தால் நமது நெடுந்தோளா இவ்வா
றனைத்தும் புரிந்ததென ஐயந்-தனைக்கொள்வேன்
காட்டாறுகாளைப் பருவமன்றோ, கேளுங்கள்
நீட்டாய் நிகழ்ந்த சிலவற்றை-நாட்டிலுறு

* * *

காவிரியில் என்றன் கணையாழி தேடுகையில்
பாவிரியப் பண்பாடிப் பையன் ஓர்-ஆவினை
ஆற்றில் குளிப்பாட்டும் போதில் அதன் கால்கள்
சேற்றிலே மாட்டித் திகைத்தலை நான்-மாற்றுதற்குப்

போய்முழு கி லேன் என் புறமுதுகில் காலூன்றி
மாய்வின்றி மாடுகரையேறச்-சேய்நானும்
மாட்டின்வால் பற்றியதால் சேற்றினிலே மாயவில்லை

* * *

கேட்டீரா இன்னும் கிளத்துகின்றேன்-மாட்டுவண்டி,
முன்னிருந்த பிள்ளை முடிய நெடுங்கையில் நான்
பின்னிருந்து கையால் பிடித்திழுத்தேன்-என்ன
வலிவாய் எருதிழுத்தும் ஓடவில்லை வண்டி!
நலிவொன்றும் பிள்ளைக்கு நண்ண-இல்லையன்றோ?

* * *

நீட்டில்லை ஒன்று நிகழ்த்துகின்றேன் நற்பழங்கள்
ஊட்டி வளர்த்தாலும் உரிமையெண்ணிக்—கூட்டில்
இருக்கப் பிடிக்காத கிள்ளைபோல் இல்லத்
தெருக்கதவை மெல்லத் திறந்தே—இருட்டில்
அயலூரில் கூத்துப்பார்த் தாலடியில் தூங்கி
வெயில் வருமுன் வீட்டில் புகுந்து-துயில்வதுபோல்
காட்டிக் கலைக்கழகம் சென்றேன் கதையில் வந்த
பாட்டை முணுமுணுத்துப் பாடுகையில்-நீட்டுப்
பிரம்பால் கணக்காயர் பின் ஒன்று வைத்தார்
"அரம்பை வந்தாள்" என்றந்தப் பாட்டில்—வரும்வரியை
வாய்தவறிச் சொன்னேன் கணக்காயர் வாய்ப்பறிந்து
பாய்தலுற்றார் தந்தைக்கும் பாக்குவைத்தார்—போய்
வீட்டில்
நான்பட்ட தாலையிலே நற்பஞ்சு தான்படுமா?
ஏன்பட்டான் என்றுதான் யார்கேட்டார்!-தேன்போலும்

* * *

பாப்புனைவார் ஓர் நாளில் பாவைபல தந்து சென்னை
போய்ப்புலவர்க் கீயஎனைப் போக்கினர்—மாப்பாவை
இட்டபெட்டியைச்சென்னைச் செட்டிகடைஒன்றில்நான்
இட்டங்குக் குந்தி இருக்கையிலே—விட்டேனா
பாரடா என்றொருவன் செட்டிமேல் பாய்கையிலே

ஆரடா நீயென் றதட்டிநான்—நீரோடைக்
குள்ளே விழவுதைத்தேன் ஓர்கை முறிந்தவனும்
வெள்ளம்போல் தீயரையென் மேல்விட்டான்—துள்ளி
ஓட்டம் பிடிக்கையிலே ஓர்செல்வாக் குள்ளவரும் [நான்
நீட்டும்என் கம்பி நிறுத்திநிலே—கேட்கையிலே
பொல்லாதார் கூட்டம் புடைசூழக் கண்டஅவர்
எல்லாரும் ஊர்ச்சா வடிவருவீர்—நில்லாதீர்
என்றுரைத்தார்! தீயவர்கள் எல்லாருமே மறைந்தார்
அன்றே வினைமுடித்தேன் சென்னையி—னின்றகன்றேன்

*　　　　*　　　　*

ஆரும் அறியாமல் அன்பான நண்பரைநான்
சாரும் கடல்தாண்டிச் சைகோனில்—சேரும்வணம்
செய்ய, ஒரு கட்டுமரம் சென்றேறி னேன்கப்பல்
கையெட்டும் எல்லையை நான் காணுகையில்—எய்தும்
உளவறிந்து தீயர்சிலர் நீராவி ஓடம்
மளமளென ஓட்டி வருதல்—தெளிவுபடக்
காணத் தொலேவினிலே கட்டுமரத் தைவிடென்றேன்
ஊணே உறக்கமோ ஒன்றுமின்றிக்—கோணமல்
நட்ட நடுக்கடலில் ஒன்றரைநாள் நான்கழித்தே
எட்டு மணி இரவில் என்வீட்டைக்—கிட்டினேன்

*　　　　*　　　　*

நாடுதொழும் ஊழியரை நான்காக்க ஓர்வீட்டு
மாடியில்நின் றேகுதித்து மான்போலும்—ஓடினேன்
ஐயா யிரமக்கட் காம்உரிமை காக்கநான்
பொய்யர் தமையெதிர்த்த போதென்னைப்—பொய்
வழக்கால்
சேர்த்த சிறைஎனக்கோ தென்றல்வரும் சோலையன்றே!

*　　　　*　　　　*

மாயும் உயிர் என்றால், மருளாத காளைநான்!
ஆயினும்என் செய்கை அனைத்தையுமே—தீயவழிச்
செல்லாது நாளும் திருத்தமுறக் காத்த, பா—
வல்லாரை நானும் மறப்பதே—இல்லை!

இளமைப் பருவமோ எச்செயலும் செய்யும்
இளமை அறிவோ டியைந்தால்—விளைவதெலாம்
நாட்டுக்கு நன்றேயாம்! நாட்கள் விரைந்தோடும்
கேட்டுக்கா ளாகாமல் கீழ்மையின்றி—நாட்டமொடும்
அன்பு மலிய அனைத்துயிர்க்கும் தொண்டு செய்தால்
இன்பம் மலியும்! இதுவன்றோ—என்றும்
மறவாமல் மக்கள் செயத்தக்க தென்றார்!
துறவாமல் இன்பமுண்டோ சொல்க—அறப்பெரியீர்,
என்றுரைத்தார் மாவரசர் இன்னும் உரைப் பார்கிழவர்;
நன்றுரைத்தீர் அத்துறவை நான்வேண்டேன்-என்றுமே
* * *
தானே தனித்தின்பம் கொள்ளத் தகுமோ? நல்
தேனிதழாள் இன்றிஒரு சேய்க்கின்பம்-ஆனதுண்டோ?
ஞாலத் தொடர்பினால் நல்லின்பம் காணலன்றி
ஞாலத் துறவில்இன்பம் நண்ணுவதும்—ஏலுமோ?
உற்றாரை யான்வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன் பேர்
வேண்டேன்
கற்றாரை யான்வேண்டேன் கண் இனிக்கப்-பெற்
றெடுத்த
தாய்தந்தை வேண்டேன் தமிழ் வேண்டேன் தாய்
நாட்டின்
ஓய்வு தவிர்க்கும் உரன்வேண்டேன்—தேய்வுற்றே
கண்மூக்கு வாய்உடம்பு காதென்னும் ஐந்துவகை
ஒண்வாயில் சாத்தி உளம்மாய்ந்து—வண்ணவுடல்
பேறிழத்தல் பேரின்பம் அஃதொன்றே வேண்டுமென்று
கூறிடுவார் கூறுவதே அல்லாமல்—வேறுபயன்
கண்டாரோ அன்னவர்தாம்? காட்டுவீரோ என்றுரைத்
கண்டவர் விண்டிலர் விண்டவர்—கண்டிலர் [தால்
என்று மொழிந்தே இலைச்சோற்றில் பூசணிக்காய்
நன்று மறைக்க நனிமுயல்வார்—இன்றுபல
* * *
ஆச்சிரமப் பேரால் அறவிடுதி கண்டுநல்ல
பேச்சியம்பிச் சொத்தைப் பெருக்கியே-போய்ச் செல்வர்

கூட்டம் பெருக்கிக் குடித்தனத்தை மேல்வளர்த்தார்
ஈட்டும் பொருளுக் கிருபதுபேர்—ஏட்டாளர்!
தோட்டங்கள் கொத்துதற்குத் தொண்ணூறு பேர், [கறவை
மாட்டுக்கு நல்ல மருத்துவநூல்—காட்டிடுவோர்
பத்துப்பேர், காதற் பழங்கள் கடற்கரையில்
ஒத்துப்போய் நெஞ்சம் உவந்தளித்த—தொத்துகிளிப்
பிள்ளைக்குப் பேர்வைக்க நாலைந்துபேர், அதனை
உள்ளுளவாய் விற்றுவர ஒன்பதுபேர்—வெள்ளைநிற
மின்னை வணங்க இருபதுபேர் மின்னையுயிர்க்
கன்னை எனச்சொல்ல ஐம்பதுபேர்—தன்னைத்
திருமால் பிறப்பென்று தீட்டநூல் விற்க
வருவாய் விழுக்காடு வாங்க—ஒருநரியார்.
வீட்டிலுறும் அந்நரிக்குப் பொய்புரட்டு வேலைக்கோ
ஆட்டுக்கண் ணன்சேய் அவனொருவன்—நாட்டில்
துறவோன் அறவீடுதொன் றுமற் றொன்று

* * *

நிறவேறு பாடுநிலை நிறுத்தவந்த—வெறியன்
ஒருவன் மலையடியில் ஊரார் விழிக்குத்
தெரியும் இடந்தேடிச் சென்று—பெரிதாக
வீடமைத்த தாலேதன் வீட்டைத் துறந்தவனுய்க்
கூடிந்த மெய்யென்றும், கூட்டில்புள்—ஓடுமுயிர்
என்றும், இளமை புனற்குமிழி—பொன்னோ
புனலின் திரை, யாக்கை புனலெழுத்தே என்றும்,
அனைத்துலகும் பொய்யென்றும் ஆன்மா-எனும் ஒன்றே
மெய் 'அதனல் மெய்யுணர்தல் வேண்டு' மென்றும், [அவ்வுணர்வை
ஐயம் திரிபின்றி ஐயர் உண்ணச்—செய்கின்ற
என்றன் அறவிடுதி ஏற்படுத்தி வைக்குமென்றும்,
என்றும் உதவா திருந்தபழம்—பொன்பொருளை
இங்கே குவிப்பீர் என்றும், என்தம்பி வாரிப்போய்

அங்கே குவிக்கட்டும் அச்செயலால்—தங்கிடும் நும்
பற்றுக்கள் போம்என்றும், பற்றேபற்றுக் கோடாய்
உற்று வரும்பிறவி ஓடுமென்றும், புற்கைக்குப்
போரடித்து மக்கள் புழுவாய்த் துடிக்கையிலும்
ஊரடித்துத் தின்னும் உளவுதனை—யாரறியார்?

* * *

இந்த நெறிகள்எலாம் யார்க்கு நலம் விளைக்கும்?
கந்தைக்கும், கண்ணுறங்கக் கூரைக்கும்—அந்தோ!
தொழில்வேண்டு வார்க்குத் தொழில்லை கல்வி
எழில்வேண்டு வார்கள் எவர்க்கும் கழகமுண்டா?
கல்வித் துறைக்குத்தான் காசிலையாம்! செந்தமிழ்நற்
செல்விக் குரிமைச் செயலுண்டா? மக்களிடம்—
"எல்லாரும்
ஒன்"றென்னும் எண்ணம் உயரவில்லை! ஒற்றுமைதான்
நன்றென்னும் எண்ணம் நடப்பதுவோ?-இன்று
பெரு நிலத்தில் நற்றமிழர் வாழ்வு பிறரால்
அருவருக்க லாதெனக் கண்டும்-திருநாட்டில்
சாய்பாபா வாற்பொருளைத் தட்டிப் பறிப்பதுவும்
மேய்பாபா ஏய்க்கின்ற மெய்வழியின்-வாய்வலியும்
பன்னும் இவைபோல் பலப்பலவும். அன்பரே!
உன்னுங்கால் அந்தோ! உருகாதோ-கல்நெஞ்சும்?
எந்த நெறிபற்றி யாம்ஒழுகல் வேண்டுமெனில்
அந்த முறையை அறைகின்றேன்-அந்த முறை
எல்லார்க்கும் ஒத்துவரும் ஏமாற்றம் ஒன்றுமில்லை
செல்வம் அதனால் செழித்துவரும்-கல்வி
அனைவர்க்கும் உண்டாகும் அல்லல் ஒழியும்
தனி நலம்போம்! இன்பமே சாரும்!-இனிதாக

* * *

இவ்வுலக நன்மைக்கே யான்வாழ்கின்றேன் என்றே
ஒவ்வொருவ ருக்கருதி உண்மையாய்-எவ்வெவர்க்கும்
கல்வியைக்கட் டாயத் தால் நல்கி யாவர்க்கும்

நல்லுடலை ஓம்ப நனியுழைத்தால்—அல்லலுண்டா?
ஓம்புதல் வேண்டும் ஒழுக்கம் அழுக்காறு
நாம்பெறுதல் நாட்டை இழத்தலே—ஆம்! பொய்யா?
மக்களிடைத் தாழ்வுயர்வு மாட்டாமை வேண்டும் நீள்
பொய்க்கதையில் பொல்லா மடமையிலே—புக்குப்
பிறர்க்கடிமை யுற்றும் பெருவயிறு காத்தல்
அறக்கொடிதென் றுய்ந்தமைதல் வேண்டும்—சிறக்கப்
படைப்பயிற்சி, நல்ல பயனடையும் ஆற்றல்,
தடைப்பாடில் லாதெய்தில் சாலும்!—நடைவலியால்
வையம் அறிதல் மறிகடலை வானத்தை
ஐயம் அகல அளந்திடுதல்—உய்யும் வணம்
பல்கலையும் பெற்றே இளமைப் பருவத்தின்
மல்குசீர் வாய்ப்புறுதல் வேண்டும்பின்—நில்லாத

* * *

உள்ளம் கவர்ந்தாளின் உள்ளத்தைத் தான் கவர்ந்து
வெள்ளத்தில் வெள்ளம் கலந்ததென—விள்ளும் நிலை
கண்டு மணம்புரிதல் வேண்டும் கடிமணமும்
பண்டை மணமென்றும் பார்ப்பானைக்—கொண்ட
அடிமை மணமென்றும் சொல்லும் அனைத்தும்
கடிந்து பதிவுமணம் காணல்—கடனுகும்
அன்பால் அவளும், அவனும் ஒருமித்தால்
துன்பமவ ளுக்கென்னில் துன்புறுவான்—துன்பம்
அவனுக்கெனில் அவளும் அவ்வாறே இந்தச்
சுவைமிக்க வாழ்வைத்தான் தூயோர்—நவையற்ற
காதல்வாழ் வென்று கழறினர் அக்காதல்
சாதல்வரைக்கும் தழைத்தோங்கும்—காதல்
உடையார்தம் வாழ்வில் உளம் வேறுபட்டால்
மடவார் பிறனை மணக்க—விடவேண்டும்
ஆடவனும் வேறோர் அணங்கை மணக்கலாம்

* * *

கூடும்மண மக்கள் கொளத்தக்க—நீடுநலம்
என்னவெனில் இல்லறத்தைச் செய்தின்பம்
எய்துவதாம்!

நன்மக்கட் பேறுபற்றி நானுரைப்ப—தொன்றுண்டாம்
ஈண்டு குழந்தைகள் தாம் எண்மிகுத்துப் போகாமல்
வேண்டும் அளவே விளைத்து, மேல்—வேண்டாக்கால்
சேர்க்கை ஒழித்திடுக கருத்தடையேனும் செய்க
போக்கருநோய் கொண்டால் இருவரும்—யாக்கை
ஒருமித்தால் ஐயகோ! உண்டாகும் பிள்ளை
இருநிலத்துக் கென்னநலம் செய்யும்!—அருமைத்
தலைவன் தலைவியர்கள், தங்கள் குடும்ப
அலைநீங் கியபின், அயலார்—நிலைதன்னை
நாடலாம் என்னுமல் நானிலத்தின் நன்மைக்குப்
பாடு படவேண்டும் எப்போதும்—நாடோ
ஒருதீமை கண்டால் ஒதுங்கிநிற்றல் தீமை;
எருதுமேல் ஈமொய்த்த போது—பெருவால்
சுழற்றுவதால் துன்பம் தொலையுமா? ஈக்கள்
புழுக்குமிடம் துய்தாகிப் போமா?—இழுக்கொன்று
காணில் நமக்கென்ன என்னுமல் கண்டஅதன்
ஆணிவேர் கல்லி அழகுலகைப்—பேணுவதில்
நேருற்ற துன்பமெலாம் இன்பம்! கவலையின்றிச்
சோருவோன் இன்பமெலாம் துன்பமென்க!—நேரில்
வறியார்க்கொன் றீந்தால்தன் நெஞ்சில்வரு மின்பம்
அறியா திரான்எவனும் அன்றே?—வெறிகொள்
வலியாரால் வாடும் எளியாரின் சார்பில்
புலியாகிப் போர்தொடுக்கும் போதில்—வலியோர்கள்
எய்யும்கோற் புண்ணும் இனிதாகும் அவ்வெளியார்
உய்ய உழைத்ததனைத் தானினைத்தால்!—வையத்தே
தன்னலத்தை நீத்தும் பிறர்நலமே தானினைத்தும்
என்றும் உழைப்பார்க் கிடரிழைப்போன்—அன்றே
நடப்பார் அடியில் நசுங்கும் புழுப்போல்
துடிப்பானே தொல்லுலகி னோரால்!—இடமகன்ற
வையத்து நன்மைக்கே வாழ்வென் றுணர்ந்தவனே
செய்யும் தொழிலில் திறம்காண்பான்—ஐயம்

அகலும்; அறிவில் உயர்ந்திடுவான் அன்னோன்
புகலும் அனைத் துள்ளும் புதுமை—திகழுமன்றோ!
சாதலின் இன்னாத தில்லையென்று சாற்றிடினும்
ஏதும் அவன் சாருங்கால் இன்பமே!—சாதல்
வருங்கால் சிரிப்பான் பொதுவுக்கே வாழ்வான்
பெருமக்கள் வாழ்த்தும் பெறுவான்—ஒருநிலவு
வானின் உடுக்களிடை வாழ்தல்போல் அன்னோனின்
ஊனுடம்பு தீர்ந்தாலும் உற்றபுகழ்—மேனி,
விழிதோறும் மேலோரின் நெஞ்சு தொறும் என்றும்
அழியாதன்றோ! மேலும் ஐயா—மொழிவேன்
"அறத்தால் வருவதே இன்பம்" என்றான்றோர்
குறித்தார்; குறிப்பறிக! மேலும்—திறத்தால்
"தவம்செய்வார் தம்கருமம் செய்வார்" எனவே
அவரே உரைத்தார் அறிக!—எவரும்
தமைக்காக்க! தம்குடும்பம் காக்க! உலகைத்
தமர்என்று தாமுழைக்க வேண்டும்...அமைவான
இன்பம் அதுதான். "இறப்புக்கும் அப்பாலே
ஒன்றுமில்லை" என்ப துணர்ந்திடுக!—அன்றுமுதல்
இன்றுவரைக்கும் பெரியோர் செத்தவர்கள் எய்துவதாய்
சொன்னவற்றுள் ஒன்றையொன்று தூற்றுவன—
அன்றியும்
சாக்காடு பேரின்பம் என்றுநான் சாற்றிடுவேன்
தூக்கம் கெடலைத் துயர்என்பீர்—வாய்க்கும் நல்
தூக்கத்தை இன்பமென்றீர் அன்றோ? நெடுந்தூக்கம்
என்பதுதான் சாதல்! இதைத்தான்பே-ரின்பமென்றேன்—
என்றார் கிழவர் இனிது.

* * *

மாவரசோடிவ்வாறு
வயதானார் பேசும்போது
கூவரசான இல்லக்
குயிலினாள் கூடந்தன்னில்

பாவரசான தன்வாய்ப்
பைந்தமிழ் படைத்திருந்தாள்
ஆ! அரிதென்று காதால்
மலர்க்குழல் அதை உண்கின்றாள் :

பெண்கட்குக் கல்வி வேண்டும்
குடித்தனம் பேணுதற்கே!
பெண்கட்குக் கல்வி வேண்டும் !
மக்களைப் பேணுதற்கே !
பெண்கட்குக் கல்வி வேண்டும்
உலகினைப் பேணுதற்கே !
பெண்கட்குக் கல்வி வேண்டும்
கல்வியைப் பேணுதற்கே !

கல்வியில் லாத பெண்கள்
களர்நிலம் ! அந்நிலத்தில்
புல்விளைந் திடலாம்; நல்ல
புதல்வர்கள் விளைதல் இல்லை !
கல்வியை உடைய பெண்கள்
திருந்திய கழனி, அங்கே
நல்லறி வுடைய மக்கள்
விளைவது நவில வோநான் ?

வானூர்தி செலுத்தல் வைய
மாக்கடல் முழுதளத்தல்
ஆனஎச் செயலும் ஆண்பெண்
அனைவர்க்கும் பொதுவே ! இன்று
நானிலம் ஆடவர்கள்
ஆணையால் நலிவடைந்து
போனதால் பெண்களுக்கு
விடுதலை போனதன்றோ !

இந்நாளில் பெண்கட் கெல்லாம்
ஏற்பட்ட பணியை நன்கு
பொன்னேபோல் ஒருகையாலும்
விடுதலை பூணும் செய்கை
இன்னொரு மலர்க்கையாலும்
இயற்றுக! கல்வி இல்லா
மின்னாளை வாழ்வில் என்றும்
மின்னாள் என்றே உரைப்பேன்

சமைப்பதும் வீட்டு வேலை
சலிப்பின்றிச் செயலும்; பெண்கள்
தமக்கேஆம் என்று கூறல்
சரியில்லை! ஆடவர்கள்
"நமக்கும்அப் பணிகள் ஏற்கும்
என்றெண்ணும் நன்னாள் காண்போம்!
சமைப்பது தாழ்வா? இன்பம்
சமைக்கின்றார் சமையல் செய்வார்!

உணவினை ஆக்கல் மக்கட்
குயிர் ஆக்கல் அன்றோ வாழ்வு
பணத்தினால் அன்று வில்வாட்
படையினால் காண்பதன்று
தணலினை அடுப்பில் இட்டுத்
தாழியில் சுவையை இட்டே
அணித்திருந் திட்டார் உள்ளத்
தன் பிட்ட உணவால் வாழ்வாம்

சமைப்பது பெண்களுக்குத்
தவிர்க்கொணாக் கடமைஎன்றும்
சமைத்திடும் தொழிலோ, நல்ல
தாய்மார்க்கோ தக்கதென்றும்,

தமிழ்த்திரு நாடுதன்னில்
இருக்குமோர் சட்டந்தன்னை
இமைப்போதில் நீக்க வேண்டில்
பெண்கல்வி வேண்டும் யாண்டும்.

சமையலில் புதுமை வேண்டும்!
சமையல் நூல் வளர்ச்சி வேண்டும்!
சமையற்குக் "கல்வி இல்லம்"
சமைந்திட வேண்டும் யாண்டும்!
அமைவிழாக் குடும்பத் துளளும்
அகத்தினில் மகிழ்ச்சி வேண்டில்
சமையலின் திறமை வேண்டும்
சாக்காடும் தலைகாட்டாதே

கெட்டுடல் வருந்துவோர்கள்
சமைக்கும் நற் கேள்வி பெற்றால்
கட்டுடல் பெற்று வாழ்வார்!
கல்விக்கும், ஒழுக்கத்திற்கும்,
பட்டுள பாட்டினின்று
விடுதலை படுவதற்கும்,
கட்டாயம் சமைக்கும் ஆற்றல்
காணுதல் வேண்டும் நாமே!

வறுமையும் தெரிவதுண்டோ
சமையலில் வல்லார் இல்லில்?
நறுநெய்யும் பாலும் தேனும்
நனியுள்ள இல்லத்துள்ளும்
கறிசமைத்திடக் கல்லாதார்
வறியராய்க் கலங்குவார்கள்!
குறுகிய செலவில் இன்பம்
குவிப்பார்கள் சமயல் வல்லார்!

விருந்து வாழ்வு தன்னை
மேற்கொண்டார் என்றால் அன்னோர்
சோறாக்கிக் கறிகள் ஆக்கிச்
சுவை ஆக்கக் கற்றதால் ஆம்!
சேறாக்கிக் குடித்தனத்தைத்
தீர்த்தார்கள் என்றால் தாறு
மாறாக்கிக் கறியை எல்லாம்
மண்ணாக்கும் மடமையால் ஆம்!

இலையினில் திறத்தால் இட்ட
சுவையுள்ள கறியும் சோறும்
கலையினில் உயர்த்தும் நாட்டைக்
கட்டுக்கள் போக்கும்! வைய
நிலையினை உயர்த்தும் இந்த
நினைவுதான் உண்டா நம்பால்?
தொலையாதா அயர்வு? நல்ல
சுவையுணர் வெந்நாள் தோன்றும்

என்றனள் தலைவி! அந்த
எழில்மலர்க்குழலி சொல்வாள்;
நன்றாகச் சொன்னீர் அம்மா
நம்வீட்டின் செய்தி கேட்பீர்!
" இன்றென்ன கறிநான் செய்ய "
என்று நான் அவரைக் கேட்பேன்
நின்றவர் எனையே நோக்கி
" நேற்றென்ன கறிகள் " என்பார்

பருப்பும் வாழைக்காய் தானும்
குழம்பிட்டேன் உருளைப் பற்றைப்
பொரித்திட்டேன் என்றால், ஆனால்
புகலுவார் வெறுப்பினோடு

பருப்பும்நீள் முருங்கைக் காயும்
குழம்பிட்டுக் கருணைப்பற்றை
பொரிப்பாய்நீ என்று கூறிப்
போய்விடுவார் வேலைக்கே

கீரைத்தண்டுக்குழம்பு
மேற்படி கீரை நையல்!
மோருந்தான் உண்டு நாளும்!
மிளகுநீர் முடுக உண்டு
யாரைத்தான் கேட்க வேண்டும்
இவைகளே ஏறி ஆடும்
ஊருள்ள இராட்டினம்போல்
சுற்றிடும் ஒவ்வோர் நாளும்!

முறையிலோர் புதுமை இல்லை;
முற்றிலும் பழய பாதை
குறைவான உணவே உண்டு
குறைவான வாழ்நாள் உற்று
நிறைவான வாழ்க்கை தன்னை
நடத்துவதாய் நினைத்து
மறைவதே நம்மனோரின்
வழக்கமா யிற்றம் மாவே.

சமையல் முன்னேற்றமின்றித்
தாழ்தற்கு நமது நாட்டில்
சமயமும் சாதி என்ற
சழக்கும் காரணம் என்பேன் நான்
அமைவுறும் செட்டி வீட்டில்
அயலவன் உண்பதில்லை
தமை உயர் வென்பான் நாய்க்கன்
முதலி, நீ தாழ்ந்தோன் என்பான்.

ஒரு வீட்டின் உணவை மற்றும்
ஒரு வீட்டார் அறியார் அன்றோ ?
பெருநாட்டில் சமையற் பாங்கில்
முன்னேற்றம் பெறுதல் யாங்ஙன் ?
தெரிந்த ஓர் மிளகு நீரில்
செய்முறை பன்னூறாகும் !
இரு வீட்டில் ஒரே துவட்டல்
எரிவொன்று புகைச்சல் ஒன்று!

ஆக்கிடும் கறிகட்குள்ள
பெயர்களும், அவரவர்கள்
போக்கைப்போல் மாறுகொள்ளும் !
புளிக்கறி குழம்பு சாம்பார்
தேக்காணம் என்பார் ஒன்றை !
அப்பளம் அதனைச் சில்லோர்
பாழ்க்கப்பப் படம் என்பார்கள்
பார்ப்பான் அப்பளாம் என்கின்றான்

அம்மையீர் சொன்ன வண்ணம்
அனைத்துக்கும் கல்வி வேண்டும் !
செம்மையிற் பொருள் ஒவ்வொன்றின்
பண்புகள் தெரிதல் வேண்டும் !
இம்மக்கள் தமக்குள் மேலோர்
இழிந்தவர் என்னும் தீமை
எம்மட்டில் போமோ, நன்மை
அம்மட்டில் இங்குண்டாகும்.

என்றனள் விருந்து வந்த
மலர்க்குழல் என்பாள் ! அங்கு
நன்று பூவரச நீழல்
நடுவினில் நகைமுத்தோடு

நின்று நாவரசன் என்னும்
இளையவன் நிகழ்த்துகின்றான் :
சென்று நாம் அதையும் கேட்போம்
தமிழ்த்தேனும் தெவிட்டல் உண்டோ ?

நாவரசன்:—

ஆளிழுக்கின்ற அழகிய வண்டி
இந்தவூரில் இருப்பதும், நமது
வில்லியனூரில் இல்லாதிருப்பதும்
ஏன் அக்கா என இளையோன் கேட்டான் !

நகைமுத்து:—

நகைமுத்தென்பவள் நகைத்துக் கூறுவாள் :
கல்வி தன்னிலும் செல்வந் தன்னிலும்
தொல்லுல கோர்பால் தொலையா திருந்திடும்
ஏற்றத்தாழ்வே இதற்குக் காரணம்
இழுப்பவன் வறியவன் ! ஏறினோன் செல்வன் !
இருவரும் ஒரு நிலை எய்தும் நாளில்
ஆளை ஆள் இழுத்தல் அகலும் ! அந்நாளில்
தன்னிலோடிகள் தகுவிலங் கிழுப்பவை
என்னும் வண்டிகள் எவரையும் இழுக்கும்

* * *

அழகிய வண்டி அழகிய வண்டி
நிழல்வேண்டுமாயின் நிமிர்த்துவர் மூடியை ;
வேண்டாப்போது விடுவர் பின்புறம் !
காலைத் தொங்கவிட்டு மேலுட்காரலாம் !
இது நம்மூரில் எப்போது வரும் ?
அதில் நாம் எப்போதமர்ந்து செல்வோம் ?
என்று பிள்ளை இயம்பி நின்றான்

* * *

நம்மூர் சிற்றூர் நமக்கென் பயன்படும் ?
பொதுமக்கள் தம்போக்கு வரவுகள்

இங்கு மிகுதி. ஏதுநம் மூரில்?
ஆயினும் வீண்பகட்டாளர் கூட்டம்
பெருகிடில் நம்மூர்த் தெருவிலும் நுழையும்!
என்ருள் அன்றலர்கின்ற பூ முகத்தாள்

* * *

பகட்டாளர்கள் பலபேர் எப்போ
தேற்படுவார்கள் என்ருன் இளையான்

* * *

செல்வம் இல்லார் செல்வர் போலவும்
அழகே இல்லார் அழகியார் போலவும்
காட்டிக்கொள்ளக் கருதும் நிலைமை
ஏற்படும் நாளில் ஏற்படுவார்கள்
என்று கூறினுள் இளநகை முத்தினுள்

* * *

அந்நிலை எப்போ தனையுரை என்ருன்
"வஞ்சமும் பொய்ம்மையும் வளர்ந்தால்" என்ருள்
அழகிய வண்டி வேண்டாம்
பழையவூர் நன்றெனப் பகர்ந்தான் பிள்ளையே

* * *

செங்கதிரை மேற்குத் திசையனுப்பி மாணவர்கள்
பொங்கும் மகிழ்ச்சியினுல் வீடுவரும் போதாக
வீட்டுக் குறட்டில் நின்ற நற்றலைவி வேல்விழிகள்
பாட்டையிலே பாய்ச்சிப் பழம் நிகர்த்த தன்மக்கள்
ஏனின்னும் வராதிருக்கின்ருர் என்றெண்ணித்
தேனிதழும் சிற்றிடையும் ஆடா தசையாது
நின்ருள்! சிரித்தாள் நிலை பெயர்ந்தாள் கானத்து
மன்ருடும் மாமயிலாள் வாரீர் என அழைத்தாள்
உள்ளம் பூரித்தாள் உயிரோ வியங்கள் நிகர்
பிள்ளைகள் வந்தார்கள் பேச்சோடும் பாட்டோடும்!

* * *

வீடுமலர்க்காடு; விருந்தினரும் வீட்டாரும்
பாடுகளி வண்டுகள் தாம்! பார்க்கத்தரும் காட்சி!
எல்லாரும் ஒன்றாய் இருந்து மகிழ்ந்துள்ளம்
வல்லார் இலக்கியத்தை வாரி அருந்துதல்போல்
சிற்றுணவுண் கின்றார்கள் தித்திக்கும் நீர்பருகி
முற்றத்தில் கையலம்பி முன்விரித்த பாய்நிறையச்
சென்றமர்ந்தார்! மூத்தார் அடைகாய் சிவக்கவே
மென்றிருந்தார்! நல்லிளைஞர் மேலோரின்வாய்
பார்த்து
மொய்த்திருந்தார்! வீட்டில்விருந்துவந்தமூத்தவரே
வைத்துள்ளீரே அந்த மாணிக்கப்பொட்டணத்தைக்
கொட்டிக் குவித்திடவும் மாட்டீரோ இப்போது!
கட்டாணி முத்தங்கள் காட்சிதர மாட்டாவோ!
பாட்டொன்று! தின்னப் பழமொன்று தாரீரோ;
கேட்கின்றேன் கண்களல்ல பச்சைக்கிளிகளல்ல?
வீட்டின் தலைப்பிள்ளாய் வேடப்பா பாடப்பா
வாட்டுளத்தில் இன்பத்தை வாரப்பா என்றுரைக்க
மெத்த மகிழ்ச்சியுடன் வேடப்பன் பாடுவதாய்
ஒத்துத் துவக்கினான் ஒன்று.

வேடப்பன்:—

திரவிடம் நமது நாடு—நல்ல
திரவிடம் நமது பேச்சு!
திரவிடர் நாம் என்று களித்தோம்
திரவிடர் வாழ்வினில் துளிர்த்தோம்
உரையிலும் எழுத்திலும் செயலிலும் பிறரின்
உருவினை முழுமையும் ஒழித்தோம்

* * *

செத்தபின் தன்புகழ் ஒன்றே
சிறந்திட வேண்டுதல் கருதி
ஒத்தவர் அனைவரும் எனச்செயல் செய்யும்
உயர்திரவிடரின் குருதி!

* * *

மாவரசர்:—

வேடன் தமிழ்க்கண்ணி வீசி நமதுளமாம்
மாடப் புருவை மடக்கிக் கவர்ந்ததற்கு
நன்றி எனவுரைத்தார் மாவரசர். நற்றலைவி
ஒன்றுபாடென்றாள் உவந்து.

நகைமுத்து:—

கலையினிற் பெண்ணே இலகு, பல்
கலையினிற் பெண்ணே இலகு!
நிலையினில் உயரவேண்டும் பெண்ணுலகு
* * *
மலைவிளக்காகுதல் வேண்டும்!—நீ
மலைவிளக்காகுதல் வேண்டும்
புலமைகொள் கீழ்நிலை தனையுலகு தாண்டும்!

என்று நகைமுகத்தாள் பாடினாள்! என்ன இன்பம்!
என்று மகிழ்ந்தாள் எழிற்றலைவி! மற்ற
இளையார் தலைக்கொன்றியம்பிடுவார் யாரும்
களையாது காது கொடுத்தார்.

தென்னை

நாவரசு:—

தலைவிரித்தாய் உடல் இளைத்தாய்
ஒற்றைக் காலால் நின்றாய்
தமிழ் நாட்டார்க்குக்
குலைவிரித்துத் தேங்காயும்
குளிரிளநீரும் கூரைப்
பொருளும் தந்தாய்
கலைவிரித்த நல்லார்கள்
தாம் பசித்தும், பிறர் பசியைத்
தவிர்ப்பதற்கே

இலைவிரித்துச் சோறிடுவார்
என்பதற்கோர் எடுத்துக்காட்
டானாய் தெங்கே!

பனை

வீட்டுப் பிள்ளை (க)

ஊர்ஏரிக் கரைதனிலே என்னிளமைப்
பருவத்தில் இட்ட கொட்டை
நீரேதும் காப்பேதும் கேளாமல்
நீண்டுயர்ந்து பல்லாண்டின் பின்
வாராய் என்றெனை ஓலைவிசிறியினால்
வரவேற்று நுங்கும் சாறும்
சீராகத் தந்ததெனில், பனைபோலும்
நட்புமுறை தெரிந்தாருண்டோ?

மா

வீட்டுப்பிள்ளை (உ)

காணிக்குப் புறத்தேஓர் பதிவிட்ட
மாநட்டுக் கண்காணித்துக்
கேணித்தண் ணீர்விடுத்தேன் பின்னாளில்
அதன்நிழலின் கீழ் இருந்தேன்
மாணிக்க மாம்பழந்தான் மரகதத்தின்
இலைக்காம்பில் ஊஞ்சலாடச்
சேணெட்டும் கோலெடுத்தேன் கைப்பிடித்தேன்
வாய்வைத்தேன் தேன்தேன் தேனே.

பலா

நாவரசு:—

பால்மணக்கக் கிள்ளுகின்ற பச்சையிலை
தங்கக்காம் படர்பிலார்கள்

வான்மணக்க உயர்ந்தகிளை அடர்ந்தபலா
மரத்திற் சிற்றுனைக் குட்டி
போல் மணக்கும் பலாப்பழங்கள் அண்ணூந்த
பொழுதிலே புதுமை கொள்ள
மேல்மணக்கும் கிளையினிலே, நடுமணக்கும்!
வேர்க்குள்ளும் மணக்கும் நன்றே.

மாதுளை

வீட்டுப்பிள்ளை (க)

குவிப்புடைய விற்கோல்போல் புதல் எடுத்த
கோடெல்லாம் பூவும் பிஞ்சும்
உவப்படையச் செய்கின்ற மாதுளையின்
உதவியினை என்ன சொல்வேன்?
சிவப்புடைய மணிபொறுக்கிச் செவ்வானின்
வண்ணத்துச் செம்பில் இட்டுச்
சுவைப்பார்கள் எடுத்துண்டால் சுறுக்கென்று
தித்திக்கச் செய்ததன்றே?

வாழை

வீட்டுப்பிள்ளை (உ)

தாயடியில் கன்றெடுத்துத் தரையூன்றி
நீர்பாய்ச்சத் தளிர்த்த வாழைச்
சேயடியில் காத்திருந்தால் தெருத்திண்ணை
போற்பெரிய இலைகள் ஈயும்
காயடியில் பெரும்பூவும் கறிக்கீயும்
கடைந்தெடுத்த வெண்ணெயோடும்
ஈயடித்தேன் கலந்துருட்டிப் பழக்
குலையீயும் இந்தா என்றே.

களாச்செடி

நாரசு:—

முட்கலப்பும் சிற்றிலையும் கோணலுறு
 சிறுதூறும் முடங்கி மண்ணின்
உட்புகு பூநாகங்கள் மொய்த்திருத்தல்
 ஒத்தபுதட் களாவே! நீ, என்
வெட்கமுற்று வெண்மலர்ப்பல்வெளித்தோன்ற
 நிற்கின்றாய் எளிய நண்டின்
கட்சிறிய கனியெனினும் சுவை பெரிது
 சுவை பெரிது கண்டோமன்றோ!

கொய்யாப்பழம்

வீட்டுப்பிள்ளை (க)

காட்டுமுயற் காதிலையும், களியானைத்
 துதிக்கை அடி மரமும் வானில்
நீட்டுகிளைக் கொய்யா தன் நிரல் தங்கத்
 திரள்பழத்தை நம் கண்ணுக்குக்
காட்டுகின்றபோது கொய்யும் பழம் என்
 போம்கையில் கொய்து வாயில்
போட்டுமென்ற போதோ கொய்யாப்பழமென்
 போம்பொருளின் புதுமை கண்டீர்!

விருந்தினர் மக்கள் தாமும்
 வீட்டினர் மக்கள் தாமும்
பொருந்திடு கனிப்பாட்டுக்கள்
 புகல, மா வரசர் தாமும்
மருந்துநேர் மொழிகொள் நல்ல
 மலர்க்குழல் அம்மை யாரும்
திருந்திய தலைவி தானும்
 தேனாற்றில் உளம் குளித்தார்

மாவரசர்:—

தலைக்கொன்று பாட எண்ணித்
 தொடங்கினீர் உளம் தழைத்தே
கலைக்கொன்றும் கணக்குக் கொன்றும்
 கழறிட நேர்ந்ததன்றோ!
இலைக்கொன்று வைத்து மற்ற
 இன்சுவைக் கறிபடைக்க
மலைக்கின்றபோதும் அன்போ
 வழங்குக என்று கூறும்

* * *

மலர்க்குழலாளும் நானும்
 கடைக்குப்போய் வருதல் வேண்டும்
விலைக்குள பொருள்கள் வாங்கி
 விரைவினில் மீள்வோம்! வீட்டுத்
தலைவரை, என்றன் அன்பைக்,
 காணவோ தணியா ஆவல்
அலைத்தது நெஞ்சை என்றார்
 மாவரசான நல்லார்!

* * *

நன்றென்று தலைவி சொன்னாள்
 நாவரசென்னும் பிள்ளை
இன்றென்னை உடனழைத்துச்
 செல்வீர்கள் அப்பா என்றான்
என்றென்றும் உன்வழக்கம்
 இப்படியென்று கூறிச்
சென்றனர் பெரியார்! பையன்
 சென்றனன் தாயும் சென்றாள்.

* * *

வேடப்பன் தனியறைக்குள்
 இலக்கியம் விரும்பிச் சென்றான்

கூடத்தில் தம்பி தங்கை
　　கதைபேசிக் கொண்டிருந்தார்
மாடத்தை நடையை மற்றும்
　　வாய்ப்புள்ள இடங்கள் தம்மைச்
சோடித்து மணிவிளக்கால்,
　　சோறுக்குத் தலைவி சென்றாள்!

*　　*　　*

நறுமலர்க் குழலாள் இன்ப
　　நகைமுத்தாள் ஒரு புறத்தில்
சிறுவர்பால் எழுது கோலும்
　　சிலதாளும் கேட்டுப் பெற்று
நிறைமகிழ் நெஞ்சு கொள்ள
　　நினைவோ ஓர் உருவைக் கொள்ள
உறுகலை அணைத்தின் மேலாம்
　　ஓவியம் வரைந்திருந்தாள்.

வேடப்பன்:—

திறந்திருந்த சுவடியிலே வேடப்பன் தன்,
திறந்தவிழி செல்லவில்லை! இதுவரைக்கும்
இறந்திருக்கும் மங்கையரிலேனும் மற்றும்
இனிப்பிறக்கும் மங்கையரிலேனும் அந்த
நிறைந்திருக்கும் அழகுநகை முத்தாள் போன்றாள்
இல்லையென நினைக்கின்றேன்! பேசும் பேச்சால்
சிறந்திருக்கும் செந்தமிழ்க்கும் சிறப்பைச் செய்தாள்!
சிற்பத்திற் பெரும்புரட்சி செயப்பிறந்தாள்!

*　　*　　*

காணுதற்குக் கருவியோ கயற்கண் இன்பக்
காட்சிதரும் பொருளன்றோ! வீழ்ந்தார் வாழ்வைப்
பூணுதற்கே இதழோரப் புன்னகைதான்!
பூவாத புதுக்காதல்பூக்க நோக்கி

ஆணினத்தைக் கவர்கின்றாள்! நிலா முகத்தாள்
தனியழகை அணிமுரசம் ஆர்க்கின்றாளே!
பேணுதற்குத் திருவுளங்கொள் வாளோ! என்றன்
பெற்றோர்பால் இல்லை எனைப் பேணும் பெற்றி!

* * *

அடுக்கிதழில் நகைதோன்றும் போதில் எல்லாம்
அறங்காக்கும் அவள் நெஞ்சம் வெளியில் தோன்றும்!
மடுப்புனலைப் புன்செய்உழ வன்பார்த்தல்போல்
மங்கை எனை நோக்குகின்றாள் எனினும், வாழ்வில்
அடுத்திருக்கும் கருத்துண்டோ! யாதோ! ஐயோ!
அவள் எனக்குக் கிடைப்பாளோ! துயர்கொள்வேனே!
எடுத்தடிவைப் பாள்இடையோ அசையும் வஞ்சி
இன்பக்களஞ்சியம்! நல் லழகின் வெற்றி!
பொழிகதிரை மறைத்தொளிகொள் முகிலைப்போல
புனை ஆடைபொன்னொளியைப் பெற்றதென்றால்
அழகுடையாள் திருமேனி என்னே! என்னே!
அடைவுசெயும் அன்னம்போல் நடையாள்! யாழும்
குழலும்போய்த் தொழுகின்ற குரலால்பாடிக்
கொஞ்சினாள்! கருங்குயிலாள்! திரும்புந்தோறும்
மழைமுகிலின் கூந்தலிலே பலமலர்கள்
மந்தார வானத்து மின்னலாகும்!
புதுநூலின் முதல் ஏட்டில் கயிறு சேர்த்துப்
பொன்னனை தன்காதல் இலக்கியத்தில்
இதுவரைக்கும் உளஞ்செலுத்தி இருந்தான்! தந்தை
இல்லத்தில் புகுந்ததையும் உணரான்! மற்றும்
அதிர் நடையால் மாவரசும், மனைவி தானும்,
அங்குற்றார் என்பதையும் உணரான்! அன்னை
எதிர்வந்தாள் வேடப்பா என்றாள். "அம்மா"
என்றெழுந்தான் உணவுபடைத்திருத்தல் கண்டான்.

நகை முத்தாள் பசியில்லையென்று சொன்னாள் !
நன்றென்று மலர்க்குழலி சொல்லிப்போனாள்.
தொகை முத்துக் குவித்தாலும் ஒன்றில் நெஞ்சைத்
தோய்த்தாரை மாற்றுவதோ அருமை அன்றோ ?
அகத்தினரும் விருந்தினரும் அமர்ந்திருக்க
அன்புள்ள இல்லத்தின் தலைவி, பூத்த
முகத்தினளாய் உணவுபடைக்கின்றாள் ! இங்கே
முன்னறையில் நகைமுகத்தாள் சென்றுட்கார்ந்தாள் !

* * *

நகைமுத்து :

முதலேட்டில் சில வரிகள் படித்துத் தீர்க்க
மூன்றுமணி நேரமா வேடப்பர்க்கே ?
எதில் நினைவு செலுத்தினர் ? என வியந்தே
எழில் நகைமுகத்தாள் புனைந்த ஓவியத்தை
அதே சுவடிமேல் வைத்தாள். உற்றுப்பார்த்தாள்
அவன் சிரித்தான்; அவள் சிரித்தாள். அன்பரே நீர்
இதுவரைக்கும் யாரை நினைத்திருந்தீர் என்றாள்
"உனை" யென்றான் "யான்பெற்றேன்" பெரும்பே
[றென்றாள்

* * *

ஏதேதோ கேட்டிருந்தாள் வேடப்பன்பால் !
என்னென்னமோ சொன்னான் அவன் அவட்கே !
காதோடு நும்பெற்றோரிடத்தில் இந்தக்
கடிமணத்தின் முடிவுதனைக் கேட்பீர் என்றாள்
ஓதிவிட்டார் முடிவென்றான் வேடப்பன்தான்
உளம்பூத்தாள் ! வாய்பதறி விருந்தருந்தித்
தீதின்றிக் கையலம்புவோர்கள் கேட்கத்
திருமணம் எந்நாளென்றான் ! பிழைக்குழைந்தாள் !

கைகழுவும் நினைப்பில்லை! சோற்றிலேனும்
கடுகளவு புசித்தானா? இல்லை. காதற்
பொய்கையிலே வீழ்ந்திட்டான்! கரைகாணமல்
புலன் துடித்தான்! நகைமுத்தாள் புறம்போய் ஓர்பால்
கைகைநறும் புனலாடிக் கோடை வெப்பம்
மாற்றுவதும் எந்நாளென் றெண்ணி யெண்ணிச்
செய்கை இழந் தமர்ந்திட்டாள் "நாங்கள் ஊர்க்குச்
சென்று வருகின்றோம்" என்றுரைத்தான் தந்தை!
தந்தைமொழி அதிர்வேட்டால் மங்கை நொந்தாள்
தவித்திட்டான் வேடப்பன்! வீட்டுக்காரர்
இந்த இருள் நேரத்தில் செல்வதென்ன
இருந்து நாளை போகலாம் என்றார்கள்.
வந்தவர்கள் மன்னிப்பு வேண்டினார்கள்
வண்டி வந்து வீட்டெதிரில் நிற்கக்கண்டார்
வெந்தனவாம் இரண்டுள்ளம்! நன்றிகூறி
வெளிச்சென்றார்! வீட்டினரும் உடன் தொடர்ந்தார்!

* * *

நூறுமுறை அவள் பார்த்தாள், அவனை! ஆளன்
நூறுமுறை நோக்கினான். இனிது பெற்ற
பேறுதனை இழப்பாள்போல், குறட்டினின்று
பெயர்த்த அடி கீழ்ப்படியில் வைக்கு முன்னர்
ஆறுமுறை அவள் பார்த்தாள், அவனும் பார்த்தான்
அவள் வண்டிப் படிமிதித்தாள் திரும்பிப் பார்த்தாள்
ஏறிவிட்டாள்! ஏறிவிட்டார் விருந்தினர்கள்!
இனிதாக வாழ்த்துரைகள் மாற்றிக் கொண்டார்.
வண்டி நகர்ந்தது; மாடு விரைந்த தங்கே!
மங்கையவள் தலைசாய்த்து வேடப்பன்மேல்

கெண்டைவிழி யைச்செலுத்தி மறைந்தாள்! நெஞ்சைக்
கிளிபறித்துப் போனதனால் மரம்போல் அங்கே
தண்டமிழ்த்தேன் உண்டவர்கள் பொருளை எண்ணித்
தனிப்பார்போல் தனித்திருந்தான் அவன் தாய் ஆன
ஒண்டொடியாள் உட்சென்றாள் நகைமுத்தாளின்
ஓவியத்தில் தன்மகனின் உருவைக் கண்டாள்

செந்தமிழ்ப் பதிப்பகம், புதுக்கோட்டை.